

Då,minns jag!

Vad finns verkligheten
där stod jag
i allt detta suddiga
onyktra
och fram kom du
och jag trodde jag visste
att vi visste allt om livet
i lust drog vi
genom nätter genom sommaren
vi packade lätt
och luften fylld av chanser

Löften om morgondagar
i skymningen och i evigheter
rörde vi varann i nattens mörker
om du minns
och vi såg ner upp
men aldrig bakåt
inga sorger
i rus vi dansade
vi fann
vi vann alltid i varann
vi hittade såg och lyckades
ingen tystnad allt öppet
Fast mark och ingen kvicksand
löften även i mörker
lögner lämnade vi utanför

Men nu lämnar jag tillbaks
din andedräkt

vår sommar
du får allt i allt
igen igen igen
jag stannar kvar
i alla mina tankar
du läcker
samma tanke
samma kropp
du min vän i livet
ensam går jag mot höst
det kan vara bra
att hålla allt kvar
och aldrig glömma
i vilsenhet fattar jag allt
men förlåt
jag fattar din saknad

©Lars09

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gryft med Poeter.se id #25083 innehar upphovsrätten